

PRESS RELEASE

Bahá'í International Community

27 January 2025

For Immediate Release

For more information, contact:

- Simin Fahandeh in Geneva at (office) +41 (22) 798-5400 or (mobile) +41 (78) 880-0759
- Padideh Sabeti in London at (mobile) +44 (774) 338-2905
- Farhad Sabetan in San Francisco at (office) +1 (847) 733-3460 or (mobile) +1 (925) 548-9818
- Vesagh Sanaei in Sydney at (mobile) +61 (410) 38-5060

کشورهای عضو سازمان ملل متحد نگرانی خود را دربارهٔ بهائیان در بررسی ادواری جهانی ایران ابراز داشتند

ژنو — ۸ بهمن ۱۴۰۳ — به تازگی جمهوری اسلامی ایران در شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در ژنو چهارمین بررسی ادواری جهانی (UPR) خود را که نوعی بررسی حقوق بشری در این سازمان است، پشت سر گذاشت. در این جلسه، تعداد زیادی از کشورهای عضو سازمان ملل متحد نگرانی‌های خود را دربارهٔ آزار و سرکوب سیستماتیک بهائیان در ایران، در کنار سایر نقض‌های حقوق بشر، از جمله سرکوب اقلیت‌ها و هدف قرار دادن زنان و دختران ابراز کردند.

بررسی ادواری جهانی ایران در همان هفته‌ای صورت گرفت که نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی [۱۱ زن بهائی را در ایران به اتهامات بی‌اساس بازداشت کردند](#).

بررسی ادواری جهانی، سازوکار بررسی هم‌تایان زیر نظر شورای حقوق بشر است که سوابق و وضعیت حقوق بشری تمام ۱۹۳ کشور عضو سازمان ملل متحد را بررسی می‌کند. از کشور مورد بررسی انتظار می‌رود گام‌هایی را که بر اساس بررسی قبلی متعهد به انجام آن‌ها شده است تشریح کند و پیشرفت‌های اخیر حقوق بشر در کشور را نشان دهد.

بسیاری از کشورهایی که در این بررسی ادواری جهانی بیانیه صادر کردند، به طور خاص به وضعیت حقوق بشر بهائیان اشاره نمودند و به حکومت ایران توصیه‌های مشخصی ارائه دادند.

ایتالیا در بیانیه‌ای که در نشست بررسی ادواری جهانی ایران ارائه داد، بر اهمیت «اتخاذ ترتیبات لازم برای تضمین حقوق برابر برای تمام شهروندانی که با تبعیض علیه اقلیت‌های اتمیکی و دینی مواجه‌اند، به ویژه بهائیان» تأکید کرد. **اتریش** از حکومت ایران خواست «قانون اساسی ایران را با قوانین بین‌المللی حقوق بشر هماهنگ کند و تضمین نماید که تمامی اقلیت‌های دینی، از جمله بهائیان، به رسمیت شناخته شده و بتوانند از حق آزادی دین یا عقیده به طور کامل برخوردار شوند.»

لیتوانی از حکومت ایران خواست «با توقف تمام اشکال تبعیض و آزار و سرکوب بهائیان و سایر جوامع مذهبی، حقوق اقلیت‌های دینی را تضمین کند». **استونی** از حکومت ایران خواست «تبعیض به هر دلیلی از جمله تبعیض علیه اقلیت‌های دینی مانند بهائیان را متوقف کند». **لوکزامبورگ** از حکومت ایران خواست «آزار اقلیت‌های دینی و اتمیکی،

به‌ویژه بهائیان، کردها، اهوازی‌ها، بلوچ‌ها و ترکمن‌ها را پایان دهد». **ایرلند** نگرانی خود را درباره «گزارش‌های تبعیض مداوم علیه اقلیت‌های دینی و اتنیکی، از جمله پیروان آیین بهائی» ابراز داشت.

بلژیک از حکومت ایران خواست «اطمینان حاصل نماید که نظام قانون‌گذاری و قانون اساسی، بهره‌مندی از حقوق بشر را به شکل کامل برای تمام اقلیت‌های دینی، از جمله بهائیان، مسیحیان، یهودیان و پیروان مذاهب مختلف اسلامی، به طور برابر تضمین می‌کند». **هلند** نگرانی شدید خود را درباره «تبعیض و سرکوب... اقلیت‌های اتنیکی و مذهبی مانند بهائیان» ابراز داشت. **اسپانیا** خواهان این شد که حکومت ایران «آزادی دین و آزادی وجدان را برای اقلیت‌هایی مانند بهائیان تضمین کند و اقدامات مشخصی را برای از بین بردن تبعیض‌ها و نشان دادن حمایت از آن‌ها اتخاذ کند.»

برزیل درباره «گزارش‌های نقض حقوق بشر علیه زنان، مدافعان حقوق بشر و اقلیت‌های دینی و اتنیکی، از جمله بهائیان» ابراز کرد. **کانادا** بر ضرورت «لغو تمام قوانین و رویه‌های تبعیض‌آمیز علیه اقلیت‌های اتنیکی و دینی، از جمله مسیحیان، یهودیان، زرتشتیان، بهائیان، عرب‌های اهوازی، بلوچ‌ها، کردها و مسلمانان سنی» تأکید کرد. **کاستاریکا** اظهار کرد که حکومت ایران باید «تمامی تبعیض‌ها علیه اقلیت‌های دینی، از جمله بهائیان، عرب‌های اهوازی و مسیحیان را حذف کند و احترام به حقوق و آزادی‌های فرهنگی و دینی را تضمین نماید.»

مقدونیه شمالی از حکومت ایران خواست «تمامی قوانین، مقررات و رویه‌هایی را که مستقیماً علیه تمام زنان و دختران تبعیض روا می‌دارند، به ویژه علیه زنان بهائی که به طور خودسرانه بازداشت و زندانی می‌شوند، لغو کند» و بر ضرورت «تضمین محافظت آن‌ها در مقابل آزار بیشتر» تأکید کرد. **آلبانی** از ایران خواست «آزار و تبعیض علیه اقلیت‌های اتنیکی و دینی، از جمله بهائیان را متوقف کند» و **جزایر مارشال** گفت ایران باید «ترتیبات ملموسی را برای حذف تبعیض و افزایش حمایت از حقوق بشر بهائیان و سایر جوامع اقلیت در کشور اتخاذ کند.»

جامعه جهانی بهائی (BIC)، همراه با چهار سازمان دیگر، روز اول بهمن، در آستانه نشست بررسی ادواری جهانی، رویدادی مهم را در سازمان ملل برگزار کرد که تعداد زیادی از کشورهای عضو این سازمان و بیش از ده‌ها کارشناس حقوق بشر و نهادهای سازمان ملل در آن حضور یافتند. این رویداد بر آزار و سرکوب اقلیت‌های اتنیکی و دینی، به ویژه بهائیان ایران و گزارش اخیر سازمان «دیده‌بان حقوق بشر» درباره بهائیان با عنوان «**چکمه روی گردنم**» تمرکز داشت.

هیلاری پاور، مدیر سازمان «دیده‌بان حقوق بشر» در ژنو که در این میزگرد سخنرانی می‌کرد، توضیح داد: «گزارش "چکمه روی گردنم" نقض سیستماتیک طیف گسترده‌ای از حقوق اساسی بهائیان را توسط مقامات جمهوری اسلامی از طریق قوانین و سیاست‌های تبعیض‌آمیز مستند می‌کند. مقامات، سرکوب بهائیان را عامدانه در قوانین و سیاست‌های رسمی حکومت نهادینه کرده‌اند و این موارد به طور جدی توسط نیروهای امنیتی و مقامات قضایی اجرا می‌شود.»

وی اضافه کرد: «بهائینی که با سازمان "دیده‌بان حقوق بشر" صحبت کردند، آزار و سرکوب‌های خود را مجموعه‌ای از نقض حقوق بشر توصیف کردند که از اولین برخوردها با حکومت ایران آغاز می‌شود و تمامی جنبه‌های زندگی آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد.»

مای ساتو، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در امور ایران گفت: «بهائیان ایران با محرومیت سیستماتیک از تحصیلات عالی، مصادره اموال و بازداشت‌های خودسرانه مواجه هستند.»

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد از دیگر سخنرانان این میزگرد گفت: «در حالی که بهائیان در سراسر جهان به اجتماع خود خدمت می‌کنند و از آزادی برای چنین مشارکتی برخوردار هستند، متأسفانه بهائیان در ایران، بیش از ۴۵ سال است که تقریباً از هر حق انسانی محروم شده‌اند. شواهد دست اول حاکی از آن است که آزار و سرکوب بهائیان در ایران... در قوانین حکومت ایران نهادینه شده است، قوانینی که بهائیان را از تمام جنبه‌های زندگی حذف می‌کند و حتی امکان دسترسی به عدالت را از آن‌ها سلب می‌نماید.»

خانم فهندژ اضافه کرد: «گزارشگر ویژه سابق سازمان ملل متحد در امور آزادی دین یا عقیده، آزار و سرکوب بهائیان را یکی از شدیدترین نمونه‌های سرکوب دینی در جهان امروز توصیف کرد.»

حمایت قوی کشورها از بهائیان ایران در فرآیند بررسی ادواری جهانی، جدیدترین رخداد در موج فوق‌العاده حمایت‌هایی است که بهائیان ایران در ماه‌های اخیر دریافت کرده‌اند. یکی از گزارشگران سابق سازمان ملل متحد در امور ایران، این سرکوب را با «قصدها نسل‌کشی» [توصیف کرده است](#). گزارش‌های متعدد کمیته حقیقت‌یاب سازمان ملل درباره ایران [تأکید می‌کند](#) که زنان بهائی از زمان خیزش سال ۱۴۰۱ به طور نامتناسب مورد هدف قرار گرفته‌اند، امری که نشان‌دهنده تشدید عمده فشارهای وارده بر آن‌ها است. همچنین، ۱۸ کارشناس سازمان ملل متحد، در اقدامی بی‌سابقه با صدور [نامه‌ای مشترک](#) اقدامات حکومت ایران را محکوم کردند. در همین حال، «بنیاد عبدالرحمن برومند» [روایت](#) تکان‌دهنده‌ای را از ۴۵ سال خشونت علیه بهائیان ایران منتشر کرد.

[بیانیه جدید سازمان ملل متحد](#) به موج جهانی واکنش‌ها پیوست و هدف‌گیری سیستماتیک زنان بهائی را محکوم کرده و خواستار اقدام فوری برای رسیدگی به این موارد نقض حقوق بشر شد.

تشدید نگرانی‌های بین‌المللی، بر ضرورت حمایت از بهائیان ایران در مقابل کارزار بی‌وقفه از سرکوب و خشونت تأکید می‌کند.